

oritur quaestio, inspiciunt pulmones infantum enecatorum, et, si eosdem rubicundos, crassos, densos et compactiores deprehendant, eosdem in aquam projiciunt, et, si submergantur, pronuntiant foetum non fuisse interfectum, sed in utero demortuum, quod enim in aere libero non vixerit, defectus respirationis, quem ex pulmonibus adhuc crassis, ponderosis et nondum explicatis, ac in aqua fundum petentibus conjiciunt, satis idoneum videtur esse documentum. Quod si vero foetus secundinis suis adhuc inclusus, exclusus fuerit ex utero, et aliquandiu absque respiratione vixerit et tum demum enecatus fuerit; si etiam a secundinis liberatus, post partum per aliquot temporis intervallum, uti saepius evenire scimus, quasi demortuus videatur, (cum tamen revera vivat, uti ex ejusdem restitutione apparet,) et tunc suffocetur; vel prodiens ab aquis simul prorumpentibus, vel ob mucum viscidum in pulmonibus collectionem, ipsumque partum difficilem respiratione privetur; vel a funiculi umbilicalis circa collum contorsione stranguletur, in his dubiis quaestionibus aliae etiam circumstantiae sunt respiciendae, de quibus hic agere instituti nostri ratio non permittit,

EXPERIMENTVM V.

Pulmones si accipimus recentes ex infantibus recenter natis, atque horum alios in aëre suspendimus, alios terrae mandamus, alios aquae credimus, quousque foetorem ac putredinem contrahant insignem, tunc experimur hos pulmones, aequae ac ante has operationes contingebat, aquis innatare.

D

EX-